

РОЛЬ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ В НЕМОВНОМУ ВУЗІ

Сучасні вимоги до вищої освіти потребують постійної її зміни та інтенсифікації. Головними пріоритетами для випускника, окрім професійних знань, вмінь та навичок, стають компетентність і мобільність. У зв'язку з цим акценти при викладанні навчальних дисциплін переносяться не тільки на формування знань, вмінь та навичок, а й на сам процес пізнання, ефективність якого повністю залежить від пізнавальної активності самого студента. Немає сумнівів, що результат навчання тісно взаємопов'язаний з підбором оптимальних методів навчання, які повинні враховувати як вікові особливості студентів, їхній попередній суб'єктивний досвід, знання, уміння, індивідуальні стилі мислення так і практичність набутих знань, можливість їхнього застосування в поза аудиторному просторі. В контексті цього використання інтерактивних методів навчання стає пріоритетним.

Термін «інтерактивна педагогіка» був введений в 1975 році німецьким дослідником Гансом Фріцом. Інтерактивність у навчанні можна пояснити як здатність до взаємодії, навчання у режимі бесіди, діалогу, дії. Отже, у дослівному розумінні інтерактивним може бути названий метод, в якому той, хто навчається, є учасником, тобто здійснює щось: говорить, управляє, моделює, пише, малює тощо. Він не виступає лише слухачем, спостерігачем, а бере активну участь у тому, що відбувається, власне створюючи це явище [1]. Інтерактивні методи навчання передбачають колективне навчання в співпраці, коли і той, хто навчається, і педагог є суб'єктами навчального процесу. Педагог при цьому виконує функції організатора, помічника, консультанта, стає одним із джерел отримання інформації.

Технології використання таких форм навчання є різноманітними. А.М. Смолкін розділяє методи активного навчання для ВНЗ на неімітаційні (проблемна лекція, лекція із заздалегідь запланованими помилками, лекція

прес-конференція; евристична бесіда; навчальна дискусія; самостійна робота з літературою; семінари; дискусії тощо) та імітаційні, які в свою чергу поділяються на ігрові та неігрові. До ігрових можна віднести ділові ігри, педагогічні ситуації, ситуації інсценування різної діяльності, ігрове проектування, дидактичні ігри. Неігрові включають колективну розумову роботу та ТРІЗ роботу (теорія розв'язку винахідницьких завдань) [4].

Інтерактивні методи навчання надзвичайно ефективні при вивченні іноземних мов. Вони дають можливість вивчити, узагальнити та закріпити певні лексичні одиниці, мовленнєві кліше та граматичні структури в активному режимі, наближеному до умов реального спілкування. Крім того, за умови, якщо зміст матеріалу, що вивчається, буде тісно пов'язаним з майбутньою спеціальністю студентів, вони сприяють поглибленню міждисциплінарних зв'язків, покращують знання з фаху та створюють основу для формування наукового світогляду і всебічного розвитку особистості. Актуальність використання міждисциплінарних зв'язків в процесі навчання обумовлена сучасним рівнем розвитку науки, для якого характерна яскраво виражена інтеграція громадських, освітньо-наукових і технічних знань.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Організація навчально-виховного процесу. З досвіду роботи вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації / за ред.. Н.М. Салман, Н.В. Цибенко. – 2007. – Випуск 10. – С. 80-95.
2. Пометун, Л.В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Наук.-метод. посібн. / О.І. Пометун, Л.В. Пироженко. К.:Видавництво А.С.К., 2004 – 192 с.
3. Сиротенко Г.О. Сучасний урок: інтерактивні технології навчання / Г.О. Сиротенко. Х.: Видав.гр. «Основа», 2003. – 80с. – (Серія «Бібліотека журналу «Управління школою»»; Вип. 10). – 80 с.
4. Смолкин, А. М. Методы активного обучения : научн.- метод. пособие / А. М. Смолкин. - М. : Высшая школа, 1991. - 176 с.